

Kedves Szülőtársak!

A Politechnikum életében fontos pillanathoz értünk, amikor is szembesülnünk kell azzal, hogy az iskola finanszírozása átalakul, korábbi biztosnak vélt bevételek kiesnek, s ezeket pótolni kell. Pl. sajnos a jelentősen megemelt költségterítéssel. Ez természetesen nem örömhír, nyilván sokakat elrémisztett. Tekintettel arra, hogy a jelen helyzet gyors reagálást kíván, vázolnék egy praktikus javaslatot, egyszerűen, kissé pongyola megfogalmazásban.

Úgy gondolom, hogy akár akarjuk, akár nem, most a szülőkön a sor, hogy lépjünk. Az iskola kimerítette a lehetséges tartalékokat, a tanárok, munkatársak is évek óta vállalnak plussz áldozatokat, további megszorításokat nem bírának ki, s a költségvetésből sem valószínű, hogy ki lehetne facsarni a hiányzó összeget. ***Ha nem teszünk semmit, akkor sajnos annak lehetünk lassanként szemtanúi, amikor is a Politechnikumból egyesek kénytelenek lesznek kizárólag szociális okokból elvinni a gyerekeiket.*** Ez véleményem szerint nagyon kártékonyan hathat az iskola jövőjére. Jómagam, mint szülő, pl. nem szeretném, ha a gyerekem anyagi értelemben elitista iskolába járna, ahol a szülők anyagi helyzete a legmeghatározóbb faktor az iskolaválasztásnál. Alapítása óta közöm van a Polihoz, idejárom dolgozni is, meg szülőként is 9 éve, és mondhatom, a pénz eddig nem működött ilyen szigorú szűrőként.

Javaslom, hogy az idei évtől ***hozzon létre az iskola egy olyan szociális alapot, amely elkülönül a Poli összköltségvetésétől, s amely kizárólag többlet szülői befizetésekből állna.*** A lényege: azok a szülők, akik megtehetik és rá is szánják magukat, többletbefizetésükkel ebbe az alapba fizetnének be, amely összeget kizárólag szociális ösztöndíjra lehetne fordítani. Ez utóbbira lehetne pályázni, s a döntést a Poli szociális bizottsága hozná meg. Egy konkrét példával illusztrálva: amennyiben osztályonként mondjuk összegyűlne 400.000 forint plussz bevétel, ebből 4 tanuló kaphatna ösztöndíjat. (ami annyit tesz, hogy az eddigi összeget fizetnék továbbra is, a különbözet menne ebből az alapból). Ezzel természetesen nem oldanánk mindenki problémáját, viszont csökkenteni tudnánk a károkat, kevesebb gyerek menne el a Poliból pusztán anyagi okok miatt. Iskolai szinten mindez akár 40 – 50 tanuló gondjain segítene, ami szerintem már számottevő is lehetne. Javaslatom szerint a befizetéseknek anonimnek kellene lenniük, ne terhelje meg a gyerekek egymás közti viszonyát, valamint a tanár-szülő, tanár –tanuló viszont se, viszont a felhasználásról a befizetők kapjanak tájékoztatót, az alap működése pedig legyen mindenki számára érthető és elfogadható.

Ahhoz, hogy ez a terv sikerrel valósuljon meg, véleményem szerint az alábbiak szükségesek:

- a tehetősebb szülők vállalják a többletköltségeket; ehhez az is kellene, hogy ismerjék fel, adott pillanatban a társadalmi szolidaritásnak meg vannak a technikái, s döntsenek felelősen a nehéz pillanatokban.
- Ehhez szükség lenne jó kommunikációra, amivel a jelenlegi nehéz helyzetet érthetőbbé tehetnénk mindenki számára.
- Valamint szükség lenne arra, hogy a Poli vázolja fel e konkrét pénz kezelésének, elosztásának módszertanát. (Ezt időközben a szociális bizottság kidolgozta, a honlapon megtalálható.)

Javaslatom természetesen kudarcra lenne ítélve, amennyiben egyetlen forint pótbefizetés sem történne. Véleményem szerint a szociális bizottság csak e külön alapból befolyt pénzről döntsön az ösztöndíjak megítélésekor, ellenkező esetben a Poli teljes költségvetését terheli az ösztöndíj, ahonnan ez a pénz ugye hiányozni fog, s a hiányt adott esetben újabb emeléssel kell majd pótolni. Ez a spirál működik ma Magyarországon sok tekintetben, hiszen az említett társadalmi szolidaritás elvét még csak mostanában tanulgatjuk.

Javaslom, tegyünk egy próbát, hátha nekünk sikerül.

Üdvözlettel

Pálos György
(Gamma szülő)